

vending mod Indholdet af § 1 vil skride til at foretage en Omredaktion, som utvivlsomt ikke kan medføre Misforstaaelse, til 3die Behandling, saa tror jeg, at den Endring, som er foreslaaet af mig, er klar og tydelig, og jeg tror ikke, at Nogen let vil misforstaa Meningene dermed; men det beror paa Udvalget, hvis det har Betænkkeligheder, selv at forrigere Redaktionen af denne Paragraf til 3die Behandling. Videre tror jeg ikke, at jeg for Diebliffet behøver at udtale mig.

Ogenbøll: Forinden jeg gaar over til at udtale de Bemærkninger, jeg har at gjøre med Hensyn til Vædringsforslagene, maa jeg blot gjøre den ærede Formand en Undskyldning med Hensyn til den af ham omtalte sildige Fremkomst af mine Vædringsforslag. Jeg tør imidlertid haabe, at Narfagen hertil ikke vil erkjendes ganske ugyldig paa Grund af den korte Tid, der er forløben, siden man fik Udvalgsbetænkningen af se. Jeg var igaar Formiddags til et meget langt Møde i Udvalget angaaende Vandløbslovgivningen og derved forhindret fra at begynde paa mine Vædringsforslag før igaar Aftes, og mine Coner strakte ikke til at gjøre dem færdige før Kl. 10 i Formiddags. — Hvad dernæst angaar de Bemærkninger, hvormed den ærede Ordfører indledede denne Sag, kan jeg ikke Andet end fuldstændig samstemme med ham i, at det er en særdeles heldig Forandring, Udvalget har foretaget derved, at man fra den i Lovforslaget foreslaaede lokale Registrering, er gaaet over til en Centralregistrering. Den ærede Ordfører udhævede navnlig den Sikkerhed, der derved er erhvervet for den, der ønsker at erholde en udelukkende Benyttelse af et Varemærke, en Sikkerhed for, at Paagjældende ikke spilder Omkostninger paa en Anmeldelse med videre, som senere vil vise sig at være ubrugbar. Den Paagjældende kan gennem Centralregistret faae Oplysning om, hvorvidt et Varemærke af samme Art eller samme Udseende som det, han agter at bruge, allerede maatte være tilstede eller ikke. Det er jo Noget, som han kan gjøre derved, at der i § 10 er givet Afgang for Alle og Enhver til mod en vis Betaling at kunne efterse Registret over Varemærkerne. Ved Centralregistret er altsaa Sagen kommen ind i sit rette Spor, og der har Registreringen faaet en Betydning, som den ikke havde og ikke kunde have efter den Maade, hvorpaa Lovforslaget havde fastsat Registreringen, nemlig ved en Registrering hos de lokale Dørigheder, og derved opnaas tillige det, at man kommer til en Sikkerhed for det Punkt, hvor det maa siges, at Retten til et Varemærkes udelukkende Benyttelse er opnaaet. Dette er egentlig for mig Hovedsagen. Der bør for Enhver i det Forhold være et Diebliff, hvor der kan siges: Nu er Varemærkets udelukkende Benyttelse erhvervet; det kan ikke fratages mig uden ved Dom. Dette

staar jo for Resten ogsaa ligesom i selve Regeringsforslagets § 11. Der staar udtrykkelig, at „den, der har foretaget den i § 1 foreskrevne Anmeldelse, og derefter har erholdt samme indregistreret, erhverver derved en udelukkende Ret til at forsyne sine Varer eller disses Emballage med det for dem anmeldte Mærke“. Det er rent og klart; det er Hovedbestemmelsen, og jeg tror, at det ærede Udvalg og jeg saa vidt ere fuldkommen enige. Det forekommer mig imidlertid, at Udvalget ikke tilstrækkelig har taget Konsekventerne af denne Opsættelse, og dette er det egentlige Diemed for de væsentligste af de af mig foreslaaede Vædringer. — Naar jeg nu gaar over til den videre Behandling af Lovforslaget, er det naturligvis kun, saaledes som det vil komme til at foreligge i Forbindelse med den høitærede Indenrigsministers Vædringsforslag som formentlig fra alle Sider ville anerkjendes. Det ærede Udvalg har noget vanskeliggjort det for andre Medlemmer at stille Vædringsforslag og stille Vædringsforslag i en let anskuelig Form, hvilket allerede blev antydet af den ærede Formand, derved, at Udvalget har bunket en hel Mængde Bestemmelser sammen under en Afstemning. Jeg ser ikke rettere, end at alle de 10 første Paragrafer gaa paa en Afstemning; hvorledes der skal stemmes over de andre, bliver jo bestemt af den ærede Formand, men det anser jeg for givet, at alle de 10 første Paragrafer i Udvalgsbetænkningen henhøre under een Afstemning. Det maa altsaa herester have sin Undskyldning, om mine Vædringsforslag skulde være lidt uklare, men jeg vil kun bemærke, at de referere sig til de 10 første Paragrafer i Udvalgsbetænkningen og iøvrigt til Lovforslaget. — Jeg sagde før, at Hovedmomentet for mig er Registreringen i Hensind til Lovforslagets § 11. Anmeldelsen i Forbindelse med Registreringen giver den Paagjældende udelukkende Ret til Varemærket. I Forbindelse dermed maa det erindres, at, naar vi have Centralregistrering, staar det i Anmelderens Magt for det Første: førend han gjør nogen Anmeldelse at undersøge Registret efter den Tilbælselse, der er givet ham i § 10, og for det Andet, hvis han forsømmer det, er det Registrators Pligt at se efter i Registret, om der er et Mærke af samme Slags, eller om der er andre Mangler ved Anmeldelsens Natur; i saa Tilfælde skal Brugten af Varemærket negtes ham. Nu nævnes der i Udvalgets § 6 de forskellige Tilfælde, i hvilke Registrator skal negte at modtage en Anmeldelse, men der er der aabenbart glemt det allervigtigste, nemlig det, at samme Mærke forud er gyldig anmeldt af en Anden. Jeg kan ikke forklare mig, hvorledes det ærede Udvalg har ubeladt dette, undtagen derved, at dets § 6 er tagen efter Lovforslaget, der havde den lokale Anmeldelse, og hvor altsaa denne Bestemmelse ikke havde hjemme. Skal der være nogen Mening i den hele Central-